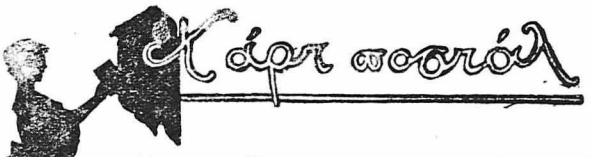

Ἀντων. Σαστίναν. Τὸ δημοτικὸ παραμύθ' καλὰ διατυπωμένο. Τὸ ποίημά σας.... Τὸ ποίημά σας νάτο !...

Τὸ βλέμμα σου τὰ στήθη μου στὴ μέση τὰ διχάζει,
καὶ τὴ φτωχή μου τὴ καρδιὰ τὴν κάμνει νὰ σπαράξῃ,
καὶ νὰ κτυπᾷ ἀδιάκοπα μὲ πόνο κ' ἀγωνία,
ὅπως τὸ ἀηδόνι στὸ κλουβὶ χωρὶς ἐλευθερία.

Στὸ σῶμα μου αἰσθάνουμαι τὸ ρῖγος ἀσθενείας
κ' ἕνα κρυφὸ μαρτύριο γεμᾶτο ἀγωνίας
σὰν ἀντικρύζω τὸ γλυκύ σου βλέμμα συμπαθείας
νὰ μοῦ τρυπᾷ τὰ στήθη μου σὰν δόρυ ἐριννύας !...

Τώρα ποὺ τὸ δημοσιεύσαμε σᾶς λέμε καὶ τὴν ταπεινήν μας γνώμην. Δὲν εἶνε ἐπιτυχές. Ὁ ἔχων ἀντιρρήσεις σχετικῶς ἂς ρίψει πρῶτος ἐναντίον μας τὸν λίθον τοῦ ἀναθέματος !... Μπάμπην Γ. Ληξοῦρι. Τὸ ποίημά σας ἄνευ δικαιώματος κρίσεως καί... ἄνευ ποιήσεως ! Ὁ τίτλος του «Τί εἶνε Τζίτζικας», τί θέλει νὰ πῇ ; Τὸ δημοσιεύουμε τέλος πάντων χάριν τῶν Ληξουριωτῶν τζιτζίκων. Ἂς τὸ μελετήσουν, οἱ ἄθλιοι, γιὰ νὰ μάθουν τί ἐστί... ποίησις καὶ νὰ μὴ κάθουνται νὰ τσαμπουνάνε ὅτι τοὺς κατεβάζει ἡ κούτρα :

Ἄνοιξις, θέρος,
Μοσκιές, καὶ ἴα
καὶ εὐωδία
φῶς καὶ αὐγὴ
εἶνε τὸ ἄτμα του

γλυκὸ τραγοῦδι
τὸ ρόδον θάλλον
καὶ τὸ λουλούδι
γελάει ἡ φύσις
κ' ὅλη ἡ Γῆ !...

Ι. Σ. Σ. Μιτυλήνην. Ὄχι ἀπολύτως ἐπιτυχὲς τὸ διήγημά σας, ἂν καὶ γράφετε καλά. Ἀποφεύγετε τὶς ὑπεραισθηματικὲς ἱστορίες. Σᾶς ζημιώνουν πολύ. Ἔχει τόσα θέματα, τόσες ἐκδηλώσεις πρὸς φιλολογικὴν ἐκμετάλλευσιν ἡ ζωή !... Η. Καρυοφύλλην, Ἐνταῦθα. Τὸ διήγημά σας ὄχι δημοσιεύσιμο. Παρασύρεσθε καὶ σεῖς καὶ γράφετε ὑπερβολές. Συγκρατῆστε τοὺς ἐνθουσιασμούς σας, μὴ σᾶς παρασύρῃ ἡ ἔμπνευσίς σας. Οὔτε οἱ ἀσυγκράτητοι λυρισμοί, οὔτε ἡ ἐξωφρενικὲς τραγικότητες καὶ οἱ μελλοδραματικοὶ ἔχουν πέρασι στὸ διήγημα σήμερα, πρὸ παντὸς σήμερα.

Γ. Γαλούμην. Τὸ ποίημά σας ἡ «Φόνισσα» πολὺ σπαραξικάρδιον !... Ἰδοὺ ἐπὶ παραδείγματι :

Ξύπνησ' ὁ νηός. Γυρεύει τὸ [πουλὶ
τοῦ κάκου. Καὶ στὸ τέλος σὲ [μιὰ κρύπτη
Κυττάει βλέπει καὶ θωρεῖ
Γυμνὴ τηλουσμένη Ἀφροδίτη.

Χαροπαλεύει ὁ νηός. Μὲ [σαρκασμὸ
Κείνη τὸ βέλος τράβηξε μ' [ὁριὴ
Καὶ μ' ἕνα γέλοιο ξωτικὸ
Ξερρίζωσε καὶ τὴν καρδιὰ [μαζύ.

«Δίχως καρδιὰ εἶν' ἄχρηστ' [ἡ ζωή».
«Δὲν στὴν κρατῶ. Ἀλλὰ θὰ πᾶς ἐν πρώτοις,
Θὰ πᾶς ἐκεῖ, ἐκεῖ κι' ἐκεῖ
Νὰ καρφωθῇς σὰν Προμη- [θεὺς Δεσμώτης».

Πέρνει ὁ νηὸς σταυρὸ καρφιὰ [σφυρὶ
Καὶ χειροπόδαρα καρφώνε- [ται ἀπάνω
Μόνο τὸ χέρι τὸ δεξὶ
Δὲν ἐκαρφώθη στὸ σταυρ' [ὅπου τἄλλο.

«Δὲ σοῦ τὴ δίνω ἀκόμη τὴν [καρδιά,
δὲν ἔκαμες κεῖνο ποῦ ζη- [τοῦσα».
«Κυρά μου μὲ τὴ χεῖρα τὴ [δεξιὰ
Ἐκεῖνο τὸ σφυρὶ κρατοῦσα».

Κι' αὐτὴ τοῦ λέει. «Κατά- [χαμα 'στὴ γῆ
Ἀφίνω τὴν Καρδιά σου, [Νάτη !
Ἂν εἰμπορῇς ὡς τὸ πρωΐ
Κατέβ' ἀπ' το σταυρὸ καὶ [πάρτη».

Παλεύει ὁ νηὸς μὲ τὰ καρφιὰ
Καὶ τὸ σταυρὸ μὲ πάταγο [σωρειάζει
Μὰ ἡ φόνισσα πειὸ γρήγορα [ὁρμᾷ
Καὶ τὴν καρδιὰ σὰν τὸ θε- ριὸ ἁρπάζει.

Καὶ ξενειτεύεται ὁ νηὸς [μακρυὰ
Στὰ πειὸ καλὰ τοῦ κόσμου [μέρη.
Μὰ ἡ φτωχή του ὅμως ἡ [καρδιὰ
Μένει σιῆς φόνισσας τὸ χέρι,

Ἀνίκαν, Ἐνταῦθα. Τὸ ποιηματάκι σας ὄχι τόσο ἐπιτυχές. Διαβάστε ποίησιν. Ἴσως μὲ τὸν καιρὸ γράψτε καλύτερα. Ε. Δημάκον. Τὸ ποίημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Ὀδυσ. Παπαευστρατίου, Ἐνταῦθα. Τὸ διήγημά σας εἶχε τὰς ἐλλείψεις ποὺ σᾶς γράψαμε. Γιατί μᾶς ἀναφέρατε τὴν κρίσιν τοῦ κ. Λαύρα ; Γιὰ νὰ μᾶς καταπλήξετε ; Τὸ βέτο ἔχει ὁ κ. Λαύρας ; Ἂς φροντίσει νὰ γράψῃ ὁ ἴδιος καλοὺς στίχους. Αἱ κρίσεις τοῦ «Μπουκέτου» εἶνε πάντοτε ὀρθὲς καὶ εἰλικρινεῖς. Μὴν ἀκοῦτε τί σᾶς λένε οἱ δῆθεν λόγιοι... Ι. Λάνον, Θεσσαλίκην. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν, τὰ ἔχουμε αὐτά. Α. Σείριον. Τὸ ποίημά σας ὄχι ἐπιτυχὲς καὶ χωρὶς δικαίωμα κρίσεως. Στεφ. Σαχάτον, Ἰσμαηλίαν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν, ἀλλὰ ἔχουμε ἀπειρίαν μεταφράσεων συνεχείας. Η. Α. Φουφαν, Πειραιᾶ. Τὸ ποίημά σας, «Τὸ Βιβλίο τῆς Ζωῆς» πολὺ βαθύ... ὡς ἀρτεσιανὸν φρέαρ ! Νάτο !...

Ἐκ μνήμης ἀπομνημονεύω
ἐκ τοῦ προχείρου λέγω
πᾶν ὅτι ἀρεστὸν
συγχρόνως καὶ καλόν

Οὕτω, τὴν συλλογήν μου συναρτῶ
χωρὶς οὐδόλως νὰ βραδυτορῶ
Καὶ σὲ πολλὰ φυλλάδια μου
ὁλόλευκη περιστερὰ κρεμῶ

Στὸ τελευταῖο καὶ γλυκὸ
τὸν βίον μου κεντῶ
ὅλον τον βίον τὸν γλυκὸν
τὸν ψεύτικον καὶ χαρωπὸν

Καὶ μ' αὐτὲς τὶς ἀναμνήσεις
τὶς γλυκὲς καὶ χαρωπὲς
τὸ βιβλίο μου το κλίνω
μὲ γλυκομματιές

Κλιῶ γιὰ πάντα τὸ βιβλίο
—τὸ βιβλίο τῆς ζωῆς—
Μ' ὅλα μου τὰ μυστικὰ
γιὰ παντοτεινά.

Ι. Χατζηγιαννάκην, Θεσσαλίκην. Ἡ μετάφρασις τοῦ Λοτοπιέφσκυ ὄχι πετυχημένη. Θ. Πυλάδην. Τὸ ποίημά σας λιγακὶ κακογραμμένο. Καθαρογράψτε το καὶ στεῖλτε το, σημειώντας παρεμπλεύρως, ὅτι «δικαίωμα κρίσεως ἐστάλη.» Ἀτ' ὅτι μποροῦσαμε νὰ διαβάσουμε μᾶς φάνηκε καλὸ καὶ θὰ δημοσιευθῇ. Θ. Μακρόπουλον, Μαροῦσι. Τὸ πεζογράφημά σας χωρὶς δικαίωμα κρίσεως. Μὰ γιατί τὸ ξεχνᾶτε αὐτό. Ν. Μ. Νικολάου, Ἐνταῦθα. Δὲν ἔχετε καθόλου δίκηο. Τὸ συνεργατικὸν προσωπικὸν τῶν περιοδικῶν μας ἔχει τριπλασιασθῇ σήμερα. Περάστε ἀπ' τὸ γραφεῖο. Θὰ σᾶς πείσουμε δείχνοντάς σας τὸ στέλεχος τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς συνεργατῶν καὶ τὸ μεγάλο ντουλάπι, στὸ ὁποῖον βρίσκεται ντεποζαρισμένη συνεργασία, πλὴν αὐτῆς ποὺ καθημερινῶς ἀγοράζουμε, ἀξίας 25—30 χιλ. δραχμῶν ! Μὴ λησμονῆστε νὰ ρθῆτε, 7—11 μ.μ. Ρ. Ραμεντῖνον. Τὸ ποίημά σας καλὸ πλὴν τοῦ 3ου τετραστίχου ποὺ βγάλαμε. Τὰ δέντρα δηλ. δὲν ἔχουν κεφαλάκια, ἡ παρομοίωσις σοκάρει πολύ. Νὰ καὶ τὸ ποίημα, τὸ ὁποῖον εἶνε πράγματι χαριτωμένο :

Μοῦ ρίχνει ἡ ἄνοιξι γλυκαῖς [ματιαίς.
καὶ μὲ καλεῖ μακρυὰ ἀπὸ [τὴν πόλι
Ἄνθισαν ὅλα, κάμποι ρεμ- [ματιαίς,
σὰν νάνε στολισμένοπεριβολι.

Ἔχω τὴν ἐρωμένη 'στὸ πλευρό,
καὶ τρέχομε μὲ ἀνοιχτὸ ἀ- [μάξι,
Τὸ μόστι της μὲ βλέπει τρυ- [φερό,
καὶ ἡ καρδιά μου κάνει νὰ [πετάξῃ.

Περίεργασηκώνω τὸ κεφάλι,
καὶ μᾶς κυττάζουν τ' ἄνθη [τὰ μικρά.
Ζηλεύουν τῆς ἀγάπης μου τὰ [κάλη
ζηλεύουν τὴ δικήμου τη χαρά.

Λίγη ἡ χαρά μας ! Αὔριο [θἀρθῇ
δρεπάνι, τὰ λουλούδια νὰ [σαρώσῃ,
ἡ ἄνοιξι ἡ χρυσῆ θὰ μα- [ραθῇ,
καὶ ἡ ἀγάπη μου..θὰ μὲ προ- [δώσῃ.

ΠΙΑΝΑ PULLMAN

Μὴν ἐκλέγετε τὸ πιάνο σας, χωρὶς νὰ ἔχετε ἐξετάσει τὰ πιάνα PULLMAN. Ἡ ἀπόκτησις ἑνὸς πιάνου PULLMAN σᾶς ἐξασφαλίζει ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΗΝ, καὶ ἀπὸ ἀπόψεως δαπάνης ΤΗΝ ΕΛΑΧΙΣΤΗΝ. Συγκρίνατε ἀμεροληπτως. Μεγάλαι εὐκολίαι πληρωμῆς. Κατάλογοι δωρεάν.

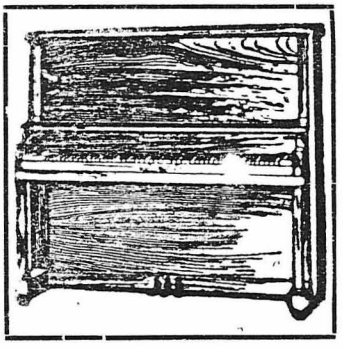

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ

12—Στοὰ Ἀρσακείου—12